

Genieten in Duitsland

10 juni t/m 17 juni 2022

Vakantiegangers

Wim- Marijke - Kees - Hennie - Paul - Hermie

Reisbegeleiders

Maik - Henk - Diny

Dag 1

De eerste vakantie dag is vrijdag 10 juni. We gaan met zes vakantiegangers en drie reisbegeleiders op stap. We gaan op vakantie naar Duitsland. De reis begint in Arnhem op de Marasingel 19, waar Wim uit Renkum, Hermie uit Westervoort, Hennie uit Ochten en Paul uit Tilburg in de bus stappen. Henk is de chauffeur en hij heeft zijn hondje Boris bij zich. Die mag mee omdat Henk dezelfde dag al weer terug rijdt naar Nederland. Dat doet hij omdat hij zaterdag een familiedag heeft. Dat was al eerder afgesproken dan de vakantie. Boris mag mee omdat Henk dan niet zo alleen is op de terugweg. Maik is de tweede reisbegeleider. Hij zit voorin naast Henk. Dan kan hij de weg wijzen. En Diny is de derde reisbegeleidster. Zij maakt dit verslag.

We rijden eerst naar Veenendaal. Daar stappen Kees uit Bennebroek en Marijke uit Wageningen in. De reis verloopt voorspoedig. We oefenen elkaars namen al vast. Tegen het eind van de middag zijn we in onze ruime vakantiewoning op het Landal Park van Kröv in Duitsland. Er zijn twee slaapkamers beneden. Omdat Wim en Marijke allebei met een rollator lopen, krijgen zij elk een slaapkamer beneden. Paul gaat bij Wim op de kamer slapen. Hennie en Hermie offeren zich met plezier op en nemen samen een slaapkamer boven. Dat vinden ze gezellig, want zij zijn vriendinnen. Ook Kees en de leiding slapen boven.

Nadat we ons geïnstalleerd hebben, drinken we samen wat. We pakken alle boodschappentassen uit en gaan macaroni maken. We eten een beetje vroeg; dan heeft Henk een gevulde maag voor hij terugrijdt. Het is mooi weer dus we eten buiten. Iedereen vindt het eten lekker. Alleen Hermie vist alle tomaten eruit. Die blijft ze niet. Het hondje van Henk mag de schaaltes van het toetje allemaal leeg likken.

Henk probeert ons wijs te maken dat Boris alles eet wat hijzelf ook eet. We leren al gauw dat je niet alles moet geloven wat Henk zegt. Want hij heeft ook wel tien beroepen (zegt hij).

's Avonds praten we nog even na hoe de eerste dag was. Hennie vindt dat we nu al leuk kennis gemaakt hebben met elkaar. Kees vertelt ons dat hij zich al na vijf minuten thuis voelde en dat hij een soort familiegevoel heeft. Wim vond de macaroni lekker. Marijke en Hermie vinden het een leuke groep. Paul is al eerder hier op vakantie geweest en wijst met zijn stok het huisje aan waar hij de vorige keer op vakantie was. Paul drinkt als enige van de groep thee en daar ontbreekt nog de honing aan, vindt hij.

We praten nog even over harde en zachte stemmen. Paul en Hermie hebben een harde stem. Marijke ook, maar Maik, Wim en Hennie hebben weer een zachte stem. Kees, Henk en Diny zitten er tussenin. We spreken af om ook op de mensen met de zachte stemmen te letten.

Dag 2

Diny krijgt van maar liefst vier mensen het zakgeld in bewaring. Zo is ze de rijkste vrouw van ons gezelschap. Omdat we deze zaterdag geen auto hebben, besluiten we te genieten van de dingen die het Landal Park biedt. We gaan zwemmen en midgetgolfen. Maar als puntje bij paaltje komt, gaat Diny alleen naar het zwembad. Ze moet uitzoeken hoe diep het bad is en hoe warm of koud. Als ze terugkomt van het zwemmen, zit de groep op het terras lekker aan de koffie met gebak. Op dat moment verschijnt een grote beer aan tafel. Hij heet Bollo, maar hij kan niet praten. Hij schudt alleen maar met zijn hoofd: ja en nee.

Dan begint het midgetgolfen, wat we allemaal heel leuk vinden. Alleen Paul en Hennie durven het nog niet aan. Zij kijken en zijn supporter voor de rest. Wim moet geholpen worden om op en van de baan af te komen, maar als hij eenmaal staat, blijkt hij een hele goede midgetgolfer te zijn. Na 12 banen is hij de winnaar met 60 punten. Hij is er zichtbaar blij mee.

Er wordt gedamd, met name door Kees en Wim. Maik en Marijke spelen mens-erger-je-niet en Hermie legt een puzzel van Tendens. En Paul slaat dit alles met tevredenheid gade met zijn handen op de buik. Terwijl we praten over wat we die avond gaan eten (aardappelen, boontjes, slavinken), legt Hermie uit dat ze foliumzuur inneemt, omdat ze niet van groentes houdt. We moeten er verschrikkelijk om lachen.

Evengoed maakt ze wel alle boontjes voor de hele groep klaar.

Kees en Maik schillen de aardappels. Aan Diny wordt de werking van een dunschiller uitgelegd. Dat weet ze niet eens.

Het eten wordt klaargemaakt door Paul en Diny. Hennie dekt de tafel en na het eten helpt Marijke met het opruimen van de tafel en de keuken. Als we eindelijk aan de koffie zijn, komt de wat moeilijke rechterknie van Hennie ter sprake. We spreken over elastieken kousen, maar opeens gaat het gesprek over elektrische knieën. Kees blijft er zowat in en dat blijft de hele vakantie zo. Elke dag komen de elektrische knieën wel even langs en elke keer slaat Kees bijna dubbel van het lachen!

We maken nog even kennis met de burens. Marijke, Paul en Kees gaan er op visite en Hans uit Friesland komt bij ons een colaatje drinken. Dan is het bedtijd.

Dag 3

Na het ontbijt geven Hermie en Marijke aan graag met Diny te willen zwemmen. Op de valreep besluit Kees ook mee te gaan. Paul komt mee om te kijken en om op onze spullen te passen. Een voor een wordt iedereen te water gelaten. Er is ook nog een jong gezin aanwezig in het zwembad. Een klein jongetje van twee jaar zwemt met zijn vader. Hij heet Kasper. De moeder zit met een kleine baby in een ligstoel. Ook de baby mag even in een zwembad in het water, maar hij vindt het niet echt leuk. Met name Marijke en Hermie vinden de kindjes heel leuk. Kees trekt nog een baantje. Hij geniet van het zwemmen. Dat heeft hij in geen jaren meer gedaan. Als we bij Maik in het huisje terug zijn, zien we dat Henk zojuist aangekomen is. Iedereen vindt het leuk dat hij er weer is.

Henk blijkt een zanger van het levenslied te zijn en al gauw zijn we aan het zingen over "sterren die stralen" en over "Helena, Helena". Hennie is een groot liefhebster van het levenslied, dit tot groot genoegen van Henk. Ook Marijke weet er het nodige van af. Maik en Diny zijn onbekend bij het genre, maar ze leren al gauw, dat de handjes de lucht in gaan bij het zingen. We hebben aardappelen over van de dag ervoor en Paul biedt aan om aardappels te bakken voor bij de lunch.

Hij vindt dat er ui bij moet en knoflook en de mayonaise komt ook op tafel. Daarna gaan we met de bus - wat heerlijk dat ie er weer is! - naar de vlooiemarkt (rommelmarkt) in Uzich.

Er wordt van alles gekocht. Diny ziet kristallen glazen die ze zoekt voor haar Bed and Breakfast en Wim koopt gelijk een hoedje om te voorkomen dat zijn hoofd verbrandt. Later koopt hij nog een prachtig boek over de Eiffel.

Wim heeft trouwens ook een dik boek bij zich over Duitsland en bij Trier heeft hij gelezen over een Tiergarten. Daar wil hij graag naar toe. Maar helaas blijkt dat een straat te zijn. Er is wel een wildpark in de buurt, maar die is gesloten. Kees weet een bierpul te bemachtigen van maar liefst 130 jaar oud en Paul koopt een fles goede Moezelwijn uit een automaat voor zijn vriend. Na een ijsje gaan we weer naar huis.

Henk heeft allemaal lekkere dingen voor bij de borrel meegenomen, die bij het familiefeest overgebleven zijn. Daar hebben wij geluk mee. Tenslotte gaan we uit eten op het Landal Park. De meeste mensen gaan voor een echte Duitse schnitzel van maar liefst 180 gram. Kees kiest ervoor 300 gram te nemen, maar dat is wel iets te veel. Gelukkig eet Paul al zijn patat op.

Thuis drinken we nog koffie en maken we plannen voor maandag.

Dag 4

Na het ontbijt is het tijd dat er boodschappen worden gehaald, want de boter en de pindakaas gaat dik op het brood en er gaan sloten koffiemelk in de koffie. Henk en Paul worden op pad gestuurd. Ze krijgen een lijstje mee, want Maik heeft veel spullen nodig voor de Indische nasi die hij gaat maken. En Henk gaat een keer speciale pannenkoeken bakken. En Paul wil honing. Maar de Duitse supermarkt heeft een heel ander assortiment dan de supermarkt in Nederland. Ze kunnen de ingrediënten voor de nasi van Maik niet vinden en ook geen stroop voor de pannenkoeken. Wat is dat nou jammer!

Terwijl Paul en Henk boodschappen doen, spelen de overigen yahtzee. Wim wint met 167 punten, Hennie en Marijke hebben een gedeelde tweede plaats met 158 punten en Kees en Marijke sluiten de rij met 128 punten.

Dan gaan we naar Cochem. Daar is een prachtig kasteel. Het heet Rheinburg, maar we kunnen er niet komen. Als we de auto geparkeerd hebben, blijken we via trappen omhoog te moeten. Dat is lastig met Wim in een rolstoel en Marijke met een rollator. Dus parkeren we de bus bij een stoeltjeslift en dalen af naar het stadje op weg naar de pendelbus. Daar ontdekken we dat je een mondkapje nodig hebt om in de bus te mogen. Maik doet zijn uiterste best om ze in een of andere winkel te kopen, maar dat lukt niet. Dan besluiten we dat het kasteel van een afstand ook heel mooi is en gaan we lekker het stadje in.

Wim mist het borsteltje waarmee hij zijn scheerapparaat kan schoonmaken en hij weet dat het te koop is in het Kruidvat. Overal waar we komen, zoeken we "dat Krautfass" om aan zijn wens tegemoet te komen, maar het lukt niet. Wel slaagt Diny erin om batterijen te krijgen voor het fototoestel van Kees, maar eenmaal thuis blijken die al leeg te zijn. Maik en Henk plagen Diny, omdat ze geen verstand heeft van fotocamera's en batterijen. Toch heeft Kees dankzij haar wel veel foto's in Cochem kunnen nemen! Hermie vindt een puzzel van 500 stukjes waar ze blij mee is en koopt voor thuis nog twee pennen en een pot honing voor haar mantelzorgster. Paul koopt naast kaarten om te versturen ook honing voor in zijn thee. Marijke koopt

kaarten en Henk blijft maar naar een supermarkt uitkijken in verband met de stroop voor de pannenkoeken. Dat lukt niet. Als blijkt dat het terras waarop we neerstrijken vieze tiramisu taart heeft bij de koffie, baalt hij helemaal. De meeste anderen hebben echte Apfelstrudel.

Dan gaan we weer naar huis. De leiding is trots op Marijke, die voor haar gevoel al tien kilometer heeft gelopen. Maik heeft waarschijnlijk het meest gelopen, want hij moet twee keer geld pinnen bij een pinautomaat. Op heel veel plekken in Duitsland kun je niet met pin betalen, maar willen ze alleen maar contant geld. Moe maar voldaan komen we thuis en gaan we wat drinken met een lekker hapje erbij. Henk slaat aan het pannenkoeken bakken. Hij kan het met twee pannen tegelijk.

We hebben naturel, met jam en slagroom, met kaas en met spek. En Paul ontdekt dat je stroop ook goed kunt vervangen door honing. Omdat de verhalen van Henk steeds gekker worden, spreken we af, dat hij zijn pet af zet als hij eens een keer de waarheid spreekt. Houdt hij zijn pet op, dan liegt hij. Die avond spelen we voor het eerst met zijn allen bingo. Hennie wint de hoofdprijs en krijgt plechtig een vaas van het huis overhandigd.

Dag 5

We doen een vlug ontbijtje. Ieder krijgt een bord met een beschuit met aardbeien en een broodje met ei. We willen op tijd vertrekken, want we gaan varen met een boot op de Moezel. We huren een rolstoel voor Wim en gaan op pad. Het is gezellig aan boord van de rondvaartboot. Iedereen kan op eigen kosten iets eten of drinken tijdens het varen. Om twee soorten water even hoog (of even laag) te krijgen, moeten we in een sluis. Dat is best een avontuur om mee te maken. In Beilstein aangekomen zien we een super romantisch dorp liggen. De weg het dorp in loopt schuin omhoog en heeft hobbelige klinkers. Het valt voor Diny en Henk niet mee om de rolstoel met Wim erin naar boven te krijgen. Halverwege de klim bezoeken we een kerk om af te koelen.

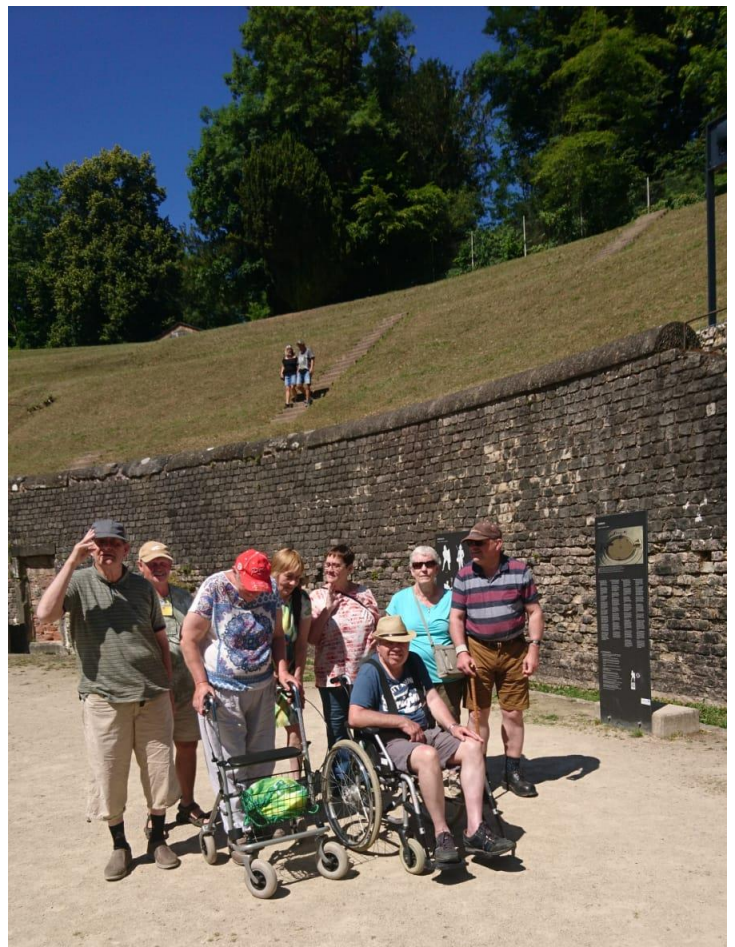

Op weg ernaar toe passeren we een klooster, maar daar kunnen we niet heen, omdat we dan trappen op moeten klimmen. In het kerkje steken een paar mensen van de groep een kaarsje aan. Maik heeft al weer een terras voor ons gevonden waar we met zijn negenen kunnen zitten. Het is er heel gezellig. Omdat Kees diverse malen heeft aangegeven, dat hij graag weer eens een berg op wil, mag hij alleen met Diny naar boven klimmen naar de kasteelruïne. Hij geniet volop en maakt veel foto's. Aan de voet van het dorp treffen we elkaar weer, terwijl we wachten op de terugvaart. Met de bus rijden we huiswaarts maar we stoppen halverwege in Endelich, waar we heerlijk uit eten gaan. De meeste mensen eten sparerib of schnitzel; Kees kiest voor een dikke hamburger met een rare naam. Thuisgekomen is er voetbal op tv: Oranje tegen Wales. Gelukkig wint Nederland met 3-2. Hermie en Diny houden niet van voetbal. zij maken een begin aan de nieuwe puzzel van Hermie.

Dag 6

We vertrekken deze morgen al om kwart over tien naar Trier, waar we maar liefst vier excursies op het programma hebben staan. We gaan eerst naar het amfitheater.

Dat is een soort stadion van ongeveer tweeduizend jaar geleden. Je kunt de trappen nog goed zien, maar de zitplaatsen zijn overwoekerd door gras. Eerst zien we de hokken van de leeuwen onder de grond. Daar moesten ze wachten tot ze moesten gaan vechten. Soms tegen elkaar, soms ook tegen een mens. Zo'n leeuw werd met een soort lift naar boven getakeld. De man die moest vechten, kreeg vier wapens: een mes, een drietand, een zwaard en een net. We zien dat op een plaatje.

Het hele stadion zat vol kijkers, want er was nog geen voetbal. Dit vonden ze toen leuk om te zien. Als er een man tegen mängevecht was, mocht het publiek beslissen of de verliezer dood moest of mocht blijven leven. De keizer op de tribune ging staan en vroeg wat de mensen wilden: blijven leven was duim omhoog, duim omlaag was dood. We gaan nog kijken naar de toegangspoort tot het amfitheater. Die is half ingestort, maar je kunt nog wel zien hoe mooi ie was vroeger. Dan gaan we naar het badhuis. De Romeinen zeiden "Thermen". Als we het terrein oplopen, zien we een klein, eenpersoonsbad. Diny doet voor hoe je erin kunt zitten.

Maik vertelt over de wc-potten die vroeger in een lange rij naast elkaar stonden. Er waren geen deuren of muren; de mensen zaten in een lange rij te plassen en te poepen en niemand vond dat gek. Hij vertelt hoe voor onder de grond een waterleidingsysteem bedacht was: het water kwam langs houtkachels waardoor het lekker warm werd en dan stroomde het in de baden van het badhuis.

Daarin zaten de Romeinen een groot deel van de dag en ze deden er van alles: Ze vergaderden er en ze hielden zakengesprekken en ze deden hun

administratie. Henk, Kees, Hennie en Diny willen dat waterleidingsysteem wel eens zien en dalen af naar beneden.

Dan gaan we picknicken onder de bomen, want het is best warm.

Gelukkig is er een waterfonteintje waar je fijn koud water kunt tappen. We zien er ook een enorme voet, waar een bordje bij staat dat hij van een of andere keizer was. Maar wij denken dat het de voet van Paul is.

We stappen weer in het busje en rijden naar de Dom van Trier. Dat is een prachtige kathedraal in het hartje van de stad en het is er heerlijk koel. De (vele!) katholieken onder ons gaan gelijk een kaarsje opsteken voor hun dierbare overledenen.

Dat is vaak een emotioneel moment. ook voor Hennie die op zo'n moment haar overleden man

Kees heel erg mist. Wim en Paul gaan graag naar Kevelaer en hebben dus een band met moeder Maria. Wim en Diny bidden samen een Weesgegroet en samen bezichtigen ze de enorme kerkruiimte. Er is van alles te zien. Kees heeft een schilderij van God gezien, maar anderen zagen een skelet met een zeis in de hand: Magere Hein. Weer anderen zagen overal engeltjes. Er liggen ook graven onder de vloer van de Dom. Wim reed met zijn rolstoel over een kardinaal. Het hoogaltaar is prachtig om te zien.

Tenslotte de Porta Negra: de zwarte poort. Maik wilde er al eens eerder naar toe, maar was in Triest in plaats van in Trier. Maar de weg naar de Porta Negra is lang en druk en het is een winkelstraat.

Als we in een dansoptreden belanden, waarschuwt Kees voor zakkenrollers.

Drie mensen springen en dansen of hun leven ervan afhangt, maar wij zijn moe en verlangen naar een terrasje in de schaduw. Op de terugweg krijgt Kees het op de heupen en gaat met Henk op jacht naar goede batterijen voor de fotocamera. De groep heeft geen zin om op hen te wachten en loopt alvast richting de bus.

Iedereen is moe. Diny en Hennie gelukkig niet, want zij maken samen een heerlijke pasta met paprikasaus. Het is fijn om Hennie mee te hebben op vakantie. Ze is een rustige vrouw, die altijd bereid is om te helpen en zij doet dat op handige wijze. Onder het werken door kletst ze graag met de leiding over van alles en nog wat.

Dag 7

Donderdag doen we het een beetje rustig aan, hebben we als groep besloten. De liefhebbers mogen gaan zwemmen met Diny en 's middags gaan we in ieder geval midgetgolfen. Marijke, Paul en Hennie willen graag in het winkeltje rondkijken.

Marijke heeft er een leuke tas gezien en ze koopt er ook een soepkom met allerlei vogeltjes erop. Ze vindt het leuk om de groep te trakteren en koopt een doos koekjes om uit te delen. Paul denkt al weer vooruit: zijn scheerzeep en zijn krabbertjes zijn bijna op en hij koopt vast nieuwe. Hennie koopt niets.

Ze houdt er niet van allerlei prullaria te kopen, maar ze vindt het wel leuk om te kijken. Henk gaat met Kees, Hermie en Henny uit wandelen in een bos in de omgeving. Er is ook een trimbaan bij. Maik, Wim, Diny en Marijke gaan een potje yahtzee spelen. Wim wint zoals gebruikelijk.

Als lunch eten we een specialiteit van Maik: een omelet van ui en ei. Dan bedenken we dat we nog macaroni in de vriezer hebben en omdat Paul, Kees en Wim heel goed kunnen eten, warmt Henk die supersnel op in de magnetron. Maar niet heus, hij heeft maar wat knoppen ingedrukt en de boel blijft bevroren. Maik zorgt ervoor dat het toch in orde komt. Als toetje eten we al het fruit op dat we nog hebben.

Dan kan het midgetgolfen beginnen. We splitsen ons op in twee teams. Dan hoeft iedereen niet zo lang te wachten tot hij of zij aan de beurt is. Zelfs Paul en Hennie doen dit keer mee. Voor Hennie is het de eerste keer dat ze midgetgolft en ze vindt het heel erg leuk. Maar Hermie is de onbetwistbare winnares met maar 54 punten. Wim gaat met Diny nog even in het winkeltje kijken. Hij koopt ook een soepkom als aandenken.

Thuis gekomen heeft Maik een verrassing: alcoholvrije wijn! Kees gaat met Henk aan het dammen en het wordt twee keer remise. Henk is onder de indruk van de damkunsten van Kees. Hermie, Wim en Maik spelen yahtzee. Maik wint dit keer.

En dan gaan we voor de laatste keer uit eten! Omdat Diny zo'n zin in ijs heeft, mogen we allemaal een sorbet kiezen als dessert. Paul kiest verkeerd: als hij zijn ijstoetje met kersen en slagroom ziet, besluit hij het niet op te eten. Dat is voor Kees geen probleem. Dat kan er nog wel bij naast zijn chocoladetaartje.

De koffie drinken we thuis. Marijke gaat rond met haar koekjes. We spelen het knotspel. De knots is een rol vuilniszakken. Als je die in de hand hebt, mag je zeggen wat je van de vakantie vindt. Maar als er iemand aan het woord is, mogen de anderen er niet doorheen praten. Dat is nog niet gemakkelijk. Iedereen heeft erg van de vakantie genoten en ze vinden de leiding goed. Dus dan kunnen we nog mooi een potje bingo spelen. Daarna gaan we vlug naar bed, want we willen morgen op tijd vertrekken naar Nederland.

Dag 8

Hermie en Hennie besluiten al om half zeven op te staan en dan kan de rest niet achterblijven. Om half acht is iedereen al op en zijn de bedden afgehaald en de koffers gepakt. We beginnen al met het ontbijt, want we hebben nog lekkere afbakbroodjes. Om 8 uur haalt Maik in het winkeltje het brood dat we nodig hebben om lunchpakketten van te maken en dan laden we het busje vol.

Om kwart voor negen zijn we al op weg. De stemming zit er goed in en we schieten lekker op. Maik heeft nog cd's met liedjes van Sesamstraat en we zingen uit volle borst mee: "Fijn met de trein" en "het alfabetlied". Na een paar uur rijden houden we een plas- en lunchpauze en dan rijden we opeens Nederland binnen. Eerst gaan we Hennie thuisbrengen in Ochten. Vervolgens rijden we naar Veenendaal, waar we afscheid moeten nemen van Kees. Dan zijn alleen nog Paul en Hermie over. Zij worden in Arnhem opgehaald. Daar zijn we om kwart over twee. Hermie wordt gelijk opgehaald, maar Paul heeft pech. Hij moet tot vier uur wachten. Gelukkig is het mooi weer zoals in heel de vakantie.

